

РЕШЕНИЕ

№ 3531

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110205962 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „А.С.” ЕООД, ЕИК ХХХХ, представлявано от управителя Д.П.Й., чрез адв.П., против Наказателно постановление (НП) № 23-2300014/23.02.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на основание чл. 416, ал. 5 КТ, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1700 лева за извършено нарушение на чл. 152 от КТ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се сочи на първо място, че извършената проверка е проведена в нарушение на изискванията на Кодекса на труда, Закона за инспектиране на труда, както и на Закона за административните нарушения и наказания, доколкото поведението на проверяващите, включително и влизането им в конфликт с един от клиентите на студиото за красота, чиято процедура същите са прекъснали, повишило изключително много напрежението и довело до допускане на грешки при попълването на документите от страна на служителите. На следващо място се

излага, че процесният АУАН е съставен в нарушение на изискванията на чл. 40 - чл. 43 от ЗАНН, поради което и е незаконосъобразен. В тази връзка се сочи, че АУАН е съставен повече от двадесет дни след извършената проверка на място в обекта на дружеството-жалбоподател, че не е съставен в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението в противоречие с разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Поддържа се, че в АУАН не е посочено, че от страна на дружеството - жалбоподател е предоставен график, отразяващ действителната продължителност на работното време на трета смяна в обекта, както и не е посочено, че фактическото работно време на проверявания обект е от 09:00 до 21:00 часа и това работно време не може да бъде удължено след 21:00 часа, тъй като търговският център, в който се намира обектът, е въвел край на работното време на обектите в 21:00 часа, а етажът, на който се намира студиото се „запечатва“ от охраната в 21:15 часа. Описаните ограничения на работното време се сочи, че обективно не позволяват Т.Т.К. да е работила до 22:00 часа, както неправилно са приели за установено инспекторите от ИТСО. Отделно от посоченото се отбелязва, че нарушението е констатирано при приключване на проверката по документи, т.е. на 13.01.2023 г., което не отговаряло на обективната истина, тъй като още при проверката на място, извършена на 22.12.2022 г. инспекторите от ИТСО са разполагали с документа график за работното време и местонахождение на обектите на работа на лицето - проект „регионално развитие" за месец август 2022 г., съответно и са били наясно, че съгласно представения в бюрото по труда документ между трета и първа смяна времето за почивка е по-малко от 12 часа. Счита се, че административнонаказващият орган безкритично е приел извършеното от органа, издал АУАН, не е правил никакъв опит да изясни неустановените факти във фактическата обстановка, свързана с проверката и пристъпва към издаване на наказателно постановление (НП), респективно и е издал санкционен акт в нарушение на процесуалните правила, при непълнота на доказателствата и неизяснена фактическа обстановка, както и в противоречие на материалноправните норми.

По изложените съображения се моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.П., с доказателства по делото за надлежно

учредена представителна власт. В дадения ход по същество процесуалният представител на въззивника поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

В проведеното по делото съдебно заседание въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк.Найденова, с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход по същество, процесуалният представител поддържа становище за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление и моли същото да бъде потвърдено. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение в производството и се релевира възражение по отношение размера на разноските, претендирани от насрещната страна.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Дружество „А.С.” ЕООД е вписано в Търговския регистър с ЕИК ХХХХ, със седалище и адрес на управление в гр. ХХХХХХХХХХ с управител Д.П.Й..

На 22.12.2022 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в обект – студио за красота, находящо се в гр.....,л, стопанисван от „А.С.“ ЕООД, ЕИК XXXX, от служители на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област“. На място проверяващите заварили служители на дружеството, сред които и Т.Т.К., заемаща длъжността „маникюрист“. Контролните органи връчили на лицата декларации по чл. 399 от КТ, които същите попълнили. Докато комуникирали със служителите, проверяващите се поинтересували от графика за работа, утвърдени от работодателя, но не получили задоволителен отговор, дали могат да им бъдат предоставени.

Междувременно в проверявания обект – студио за красота, находящо се в XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, стопанисван от „А.С.“ ЕООД, ЕИК XXXX, се явил управителят Д.Й.. Инспекторите по труда, в рамките на своите правомощия по закон, изискали от него графици, свързани с

разпределението на работното време и организацията на работа в предприятието на работодателя, които следвало да се съхраняват в салона. Доколкото такива документи не били представени, на Й. била връчена призовка по реда на чл. 45, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) с изх.№ 22097371/22.12.2022 г., с която му било указано той или упълномощено от него лице да се яви в офиса на ДИТ - Софийска област на 03.01.2023 г. в 10:00 часа и да носи изрично изброени документи, сред които и графици за работа, присъствени форми или други документи, от които да е виден начинът на полагане на труд в предприятието за периода от 01.01.2022 г. до момента на проверката. При приемане на призовката на 22.12.2022 г., управителят Й. собственоръчно вписал в нея, че не е имал възможност да представи търсените от проверяващите документи „поради отпуск на счетоводството“.

Инициираната проверка продължила по документи в ДИТ – Софийска област в периода от 03.01.2023 г. до 13.01.2023 г., като завършила на 13.01.2023 г. с издаване на Протокол за извършена проверка изх. № ПР2242801/13.01.2023 г., връчен на същата дата на управителя на дружеството лично и срещу подпис.

В горепосочения протокол за извършена проверка изх. № ПР2242801/13.01.2023 г. били дадени задължителни предписания, сред които и „Работодателят „А.С.“ ЕООД да гарантира правото на работещите на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по – малко от 12 часа, съгласно разпоредбата на чл. 152 КТ“.

За констатираното нарушение свидетелят М. Д. К., на длъжност „старши инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2300014/13.01.2023 г. на „А.С.“ ЕООД, ЕИК XXXX, в качеството му на работодател, за извършено нарушение на чл. 152 от КТ.

Актът бил подписан от актосъставителя, свидетеля по него - К.Г.К., като бил съставен в присъствието на управителя на дружеството и връчен на същия лично и срещу подпис на 13.01.2023 г.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозираны бланкетни доводи за незаконосъобразност на инициираната административнонаказателна процедура, без конкретни възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното Наказателно постановление № 23-2300014/23.02.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на основание чл. 416, ал. 5 КТ, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1700 лева за извършено нарушение на чл. 152 от КТ.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля М. Д. К., показанията на свидетеля Т.Т.К. (частично), както и въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства – протокол № ПР2242801/13.01.2023 г. за извършена проверка от ДИТ – София област, призовка на основание чл. 45, ал. 1 от АПК, идентификационна карта, декларация, присъствена форма за отчитането на явяване и неявяване на работа през месец август 2022 г., график за работното време и местонахождението на обектите на работа на лицето – проект „регионално развитие“ за месец август 2022 г. на „А.С.“ ЕООД, заповед № З-0864/17.10.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, докладни записки, писмо изх.№ 6/27.01.2021 г. на оперативен мениджър нал, заповед № ЧР-151/11.03.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, заповед № ЧР-43/30.01.2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, длъжностна характеристика.

Съдът кредитира показанията на свидетеля М. Д. К., тъй като същите са логични, последователни и съответни на писмените доказателства по делото. От показанията ѝ и от протокола за извършената проверка се установяват обстоятелствата по осъществената спрямо дружеството-жалбоподател проверка по спазване на трудовото законодателство и направените при нея констатации. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства при проверката, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля К. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото същата като актосъставител е възприел възпроизведените от нея в административнонаказателното производство

фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията ѝ и ги кредитира изцяло.

Показанията на свидетеля Т.Т.К. съдът подложи на внимателна преценка предвид обстоятелството, че същата се намира в трудово правоотношение с въззивника и към момента на депозиране на показанията си пред съдебния състав. За вярно отразяващи настъпилите в действителността събития следва да се приеме частта от разказа на свидетеля, свързана с обстановката и мястото на извършената от органите на ДИТ - СО контролна дейност, лицата, присъствали в нейния ход, изпълняваната от нея длъжност в предприятието на въззивника, доколкото в тази насока сведенията намират подкрепа, както в показанията на актосъставителя, така и в приобщените по преписката документи - декларация и идентификационна карта от 22.12.2022 г. Напълно опровергано от доказателствения материал обаче съдът намира твърдението на Кирилова, че е представила на проверяващите „график на служителите“, който е само „на компютър“. Така заявеното противоречи на признатото писмено от управителя Й. в призовката по чл. 45 от АПК относно отсъствието на търсените от органите на ИА ГИТ документи и причините за това. Прави впечатление и заявеното от Кирилова по отношение на броя на смените и продължителността им, доколкото в разпита си пред съда последната посочва, че работното ѝ време е по график – два на два работни дни от 10:00 часа сутринта до 21:00 часа вечерта без смени, което твърдение се оборва категорично от писменото доказателство - график на работното време за месец август 2022 г., представен при проверката по документи, както и от попълнената от Кирилова декларация, където пък същата лично е отразила работно време от 10:00 часа до 18:00 часа. Посочените противоречия са достатъчни, за да разколебаят достоверността на депозираните показания в посочените им части, поради което и съдът остави същите извън доказателствените си изводи.

Извън изводите си съдът остави и представените от въззивника обяснения на негови служители относно това как е протекла проверката от служителите на ДИТ – София област, касаещи обстоятелството, че същите не са се съобразили с работния процес в салона за красота, в която връзка е необходимо да бъде посочено, че последните не са били длъжни в хода на осъществяване на служебните си контролни правомощия да изчакват

служителите в обекта да приключат започнатите процедури на намиращите се в обекта клиенти, а отделно от това не се откриват и допълнителни данни за конкретното визирано поведение да са сезирани органите на реда или да е потърсена вътрешна проверка в самата инспекция, което би било логичен подход в подобна ситуация.

Не се кредитира от съда и представеното по делото писмо изх. № 6/27.01.2021 г. на оперативния мениджър наЛ до наемателите нал – София, доколкото същото касае спазване на протоепидемичните мерки, въведени със заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на министерство на здравеопазването, неотнoсима към процесната дата.

Останалите приобщени към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, включително и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи. В протокола за извършена проверка се проследяват етапите на контролната дейност и резюмирано действията, предприети в нейния ход, респ. констатираните обстоятелства, касаещи дейността на дружеството - въззивник. Съдържанието му е поставено в синхрон с показанията на инспектора от проверяващия екип, поради което и съдът няма основание да се съмнява в достоверността на отразеното в него. Не се открива порок и относно датата на съставяне на протокола, който е изготвен към момента на приключване на проверката, протекла в период от време, чиито етапи са ясно разграничени. При прочит на съдържанието му не се поражда съмнение, че липсата на процесните документи е установена именно на 22.12.2022 г. в салона, стопанисван от „А.С.“ ЕООД. Констатациите в него съответстват и на приложената по делото призовка по чл. 45 от АПК, връчена на управителя Й., видно от която въпреки че са били изискани, графици за работа не са били представени на място, потвърдено дори от писмената декларация на Й., откриваща се върху нейната бланка.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена в срока на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице – представител на наказаното юридическо лице в срока за обжалване на наказателното постановление, връчено на 27.03.2023 г., след

като жалбата е депозирана на 07.04.2023 г., поради което разглеждането ѝ е допустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

На първо място настоящият съдебен състав намира, че както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни държавни органи, в рамките на предоставените им правомощия, като са спазени изискванията за материална и местна компетентност съгласно чл. 416, ал. 1 и 5 от КТ и съгласно представените заповед № 3-0864/17.10.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, заповед № ЧР-151/11.03.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, заповед № ЧР-43/30.01.2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, длъжностни характеристики.

На следващо място, съставеният АУАН и атакуваното НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и в сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени

императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, поради което и всички доводи на въззивника в противоположния аспект са изцяло неоснователни.

Във връзка с релевираното възражение в жалбата, че АУАН е съставен в нарушение на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 42, т. 7 от ЗАНН съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 ЗАНН предвижда, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Тази императивна норма изисква да се състави АУАН в присъствието на свидетели очевидци или на самото извършване на нарушението или на неговото установяване, т.е. присъствали в момент, когато контролният орган, съставил АУАН, е възприел на база събраните доказателства, фактите и обстоятелствата описани в акта и дали му основание да счете, че е налице извършено от съответното лице административно нарушение. И в двата случая е достатъчно да е налице поне един свидетел от която и да е от посочените категории - на извършване на нарушението или на установяване му, поради което настоящата инстанция намира, че с установяване на нарушението в присъствието на един свидетел, който е участвал и при съставяне на АУАН, не е налице опорочаване на законоустановената процедура, респективно и възраженията на въззивника в посочения аспект не могат да бъдат споделени.

Използването на думата „свидетели“ в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не означава, че те трябва да са минимум двама, като множественото число в този случай сочи, че по принцип те биха могли да са и повече от един и да се посочат с оглед по-голяма доказателствена обезпеченост. Аргумент за това се извежда и от разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН, където е предвидено, че АУАН се подписва поне от един от посочените в него свидетели, което значи, че и един свидетел на извършване, респ. на установяването на нарушението е достатъчен. Когато законът изисква определен минимален брой свидетели, то той го посочва изрично, така както това е направено в разпоредбата на чл. 40,

ал. 3 от ЗАНН, където е разписано, че само при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в акта.

В конкретния случай АУАН е бил съставен от св. М. Д. К. в присъствие на св. К.Г.К., която е свидетел при установяване на нарушението.

Отделно от изложеното в случая, вписаният един свидетел е посочен с лични данни - три имена, дата на раждане и служебен адрес, т. е. по начин, който позволява да бъде индивидуализиран по несъмнен начин и призован за разпит в образуваното съдебно производство, по повод подадената жалба срещу издаденото НП, въз основа на съставения АУАН, какъвто е вложеният смисъл в това законово изискване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН относно съдържанието на АУАН и НП, като счита, че и двата процесуални документа съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити, нарушението е описано ясно, точно и конкретно, като му е дадена съответстваща на фактическото описание правна квалификация. В тази връзка следва да бъде посочено, че в обстоятелствените части и на двата акта се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват вмененото на дружеството – жалбоподател нарушение от обективна страна. Посочени са дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушената законова норма, като е налице единство между фактическо и юридическо обвинение. Вмененото на въззивника административно нарушение е индивидуализирано в достатъчна степен, за да може същият да узнае в какво е обвинен. По изложените съображения настоящата съдебна инстанция намира за неоснователни наведените от въззивника доводи за допуснати при съставянето на АУАН и НП съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП, а именно непълно, неясно и противоречиво описание на фактите на административното обвинение. Фактическите обстоятелства, обуславящи изпълнителното деяние на нарушението, са подробно и безпротиворечиво описани, при което неяснота не се констатира. В тази връзка е необходимо да бъде посочено, че в съдържанието на АУАН и НП следва да са описани факти

и обстоятелства, които обуславят наличието на съставомерните признаци на процесното административно нарушение, но не и всички възможни обстоятелства, свързани с осъществяването му. В конкретния случай нарушението е подробно и ясно описано, посочена е датата на неговото извършване, кога е установено, от кого е било извършено, ясно е индивидуализиран и служителят, спрямо който е извършено нарушението по чл. 152 от КТ.

От самото начало на образуваното административнонаказателното производство дружеството - жалбоподател е било наясно за какво точно нарушение му се търси отговорност, работодателят по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде възражения както срещу съставения АУАН, а в последствие и жалба срещу НП.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. Обжалваното наказателно постановление е постановено в 6-месечния давностен срок.

Ето защо са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството - жалбоподател от формална страна.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон и дружеството - въззивник е осъществило състава на вмененото му нарушение.

Съдът намира, че през месец август 2022 г. в обекта - студио за красота, находящо се в XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, стопанисван от „А.С.“ ЕООД, ЕИК XXXX, работното време е било от 09:00 часа до 22:00 часа, което е видно от представения график за работа за месеца, като служителите са работили на три смени така, както са посочени в графика - първа смяна - от 09:00 до 21:00 часа, втора - от 09:00 до 13:00 часа, трета - от 13:00 до 22:00 часа. Установи се безспорно по делото, че свидетелката Т.Т.К. на 27.08.2022 г. е работила трета смяна за времето от 13:00 до 22:00 часа, а на следващия ден и след по-малко от 12 часа е започнала работа като първа смяна - от 09:00 до 21:00 часа. Като не е осигурило на свидетелката Т.Т.К. непрекъснатата междудневна почивка не по-малко от 12 часа, дружеството -

въззивник е нарушило чл. 152 КТ и е консумирало състава на вменено му административно нарушение.

Неоснователни са всички оспорвания на така установената фактическа обстановка от страна на въззивника. От събрания по делото доказателствен материал се установява, че графикът за работа е бил представен не в момента на проверката в обекта, а впоследствие - при проверката по документи в сградата на ДИТ - СО, където се е явил управителят на въззивника и е представил график за работа за месец август 2022 г. и присъствена форма. Противно на всякаква логика е пред контролните органи управителят на дружеството да представя график за работа и присъствената форма, които не съответстват на действителната организация на работното време в обекта.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна (безвиновна), субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Не са налице предпоставките на чл. 415в КТ. Предвид задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. При това в тези случаи не е предвидено освобождаване от административнонаказателна отговорност /за разлика от тези по чл. 28 от ЗАНН/, а налагане на същото по вид административно наказание - парична санкция, но в многократно по-нисък размер. В настоящата хипотеза обаче не може да намери приложение разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 от КТ, тъй като предпоставки за приложимостта ѝ са на първо място - нарушението да е отстранено веднага след установяването му и за работника да не са произтекли вредни последици. Нарушението е от такова естество, че не може да бъде отстранено, тъй като е довършено с факта на полагане на труд от страна на работника в два последователни дни с почивка, по-малка от 12 часа. От нарушението са произтекли и вредни последици за работника, тъй като е нарушено изискването за минимална междудневна почивка, чиято продължителност законодателят е регламентирал с оглед необходимостта от възстановяване на работната сила.

Разпоредбата на чл. 414, ал. 1 КТ предвижда налагането на имуществена

санкция в размер от 1 500,00 лева до 15 000,00 лева за работодател, който наруши трудовото законодателство. В случая на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер 1700 лева, която се явява над минималния определен в закона. Освен, че са изложени единствено общи съображения в тази насока от страна на наказващия орган, съдът счита, че не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят определяне на санкцията в размер над минималния такъв, установен в закона. В тази връзка следва да се вземе предвид, че извършеното нарушение е за първи път поради което и съдът счита, че целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН могат да бъдат изпълнени и с налагане на санкцията в минимален размер. С оглед на това, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се измени в санкционната му част, като наложеното наказание "имуществена санкция" се намали от 1700 лева на 1500 лева.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че наказателното постановление следва да се измени единствено в санкционната му част, като наложеното административно наказание "имуществена санкция" се намали от 1700 лева на 1500 лева.

С оглед изхода на производството претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна. Същата се е представлявала от юрисконсулт, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, съгласно чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80,00 (осемдесет) лева за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 23-2300014/23.02.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на основание чл. 416, ал. 5 КТ, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на дружеството - жалбоподател „А.С.” ЕООД, ЕИК XXXX е наложена имуществена санкция в размер на 1700 лева за извършено нарушение на чл.

152 от КТ, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание "имуществена санкция" от 1700 лева на 1500 лева.

ОСЪЖДА „А.С.” ЕООД, ЕИК ХХХХ, със седалище и адрес на управление в гр. ХХХХХХХХХХ, представлявано от управителя Д.П.Й., да **заплати** на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” сумата в размер на 80,00 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____